

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДОНБАСЬКА ДЕРЖАВНА МАШИНОБУДІВНА АКАДЕМІЯ
Кафедра економіки підприємства

МЕТОДИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ

до підготовки та захисту кваліфікаційної роботи магістра

спеціальність 281 Публічне управління та адміністрування

назва освітньої програми Державна служба

Краматорськ
ДДМА
2020

Методичні рекомендації до підготовки та захисту кваліфікаційної роботи магістра для здобувачів вищої освіти за спеціальністю 281 публічне управління та адміністрування» освітньо-професійної програми «Державна служба»

Розробники

І.В. Шкрабак, д-р екон. наук, професор
З.О. Надюк, д-р наук держ. упр., професор
К.Є. Мойсеєнко, канд. екон. наук, доцент

Розглянуто і затверджено на засіданні кафедри економіки підприємства, протокол № 6 від 08.01.2020 р.

Завідувач кафедри:

Н.Ю. Рекова, д-р екон. наук, професор

ЗМІСТ

ВСТУП	4
1 ПОРЯДОК ВИКОНАННЯ, ПОДАННЯ НА ОЦІНКУ ТА РЕЦЕНЗУВАННЯ І ЗАХИСТУ КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ РОБОТИ МАГІСТРА	8
1.1 Основні етапи підготовки та захисту кваліфікаційної роботи	8
1.2 Керівництво кваліфікаційною роботою магістра	12
2 РЕКОМЕНДАЦІЇ ЩОДО ЗМІСТУ КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ РОБОТИ МАГІСТРА	13
2.1 Основні структурні розділи кваліфікаційної роботи та рекомендації щодо їх змісту	13
2.2 Рекомендації щодо використовуваних джерел	20
2.3 Вимоги щодо академічної доброчесності	21
3 ВИМОГИ ДО ОФОРМЛЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ РОБОТИ МАГІСТРА	24
3.1 Мова і стиль викладення матеріалу	24
3.2 Оформлення тексту кваліфікаційної роботи	24
3.3 Оформлення списку використаних джерел	28
3.4 Додатки до кваліфікаційної роботи	29
3.5 Автореферат кваліфікаційної роботи	30
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	32
ДОДАТОК А	33
ДОДАТОК Б	34
ДОДАТОК В	35
ДОДАТОК Г	37

ВСТУП

Освітньою програмою «Державна служба» передбачено, що інтегральною компетентністю, якою має володіти здобувач вищої освіти за магістерським рівнем є здатність розв'язувати складні комплексні задачі і практичні проблеми у галузі публічного управління та адміністрування в процесі навчання та професійної діяльності на посадах державних службовців та службовців органів місцевого самоврядування, що передбачає здійснення управлінських (організаційних, методичних, інформаційних, технологічних) інновацій у сфері державного управління та місцевого самоврядування за невизначеності умов професійної діяльності і необхідності врахування всього комплексу професійних та етичних вимог до державних службовців та посадових осіб місцевого самоврядування.

Одним зі шляхів досягнення цієї інтегральної компетентності виступає виконання і захист кваліфікаційної роботи магістра, оскільки в рамках даного виду навчальної діяльності здобувачу надається можливість, по-перше, поглиблено опанувати певні факти (явища, процеси і механізми) функціонування та розвитку системи публічного управління, адміністративно-управлінської діяльності або їхніх складових, по-друге, вдосконалити навички роботи з інформаційними джерелами, структурування і переосмислення наукових підходів та фактологічного матеріалу з певної проблематики державного управління та місцевого самоврядування, аргументування власної точки зору на неї, а по-третє – покращити власне розуміння певної частини питань майбутньої професійної роботи.

Кваліфікаційна робота магістра – це вид самостійної навчально-наукової роботи з елементами дослідження, що виконується здобувачами вищої освіти наприкінці виконання освітньої програми з метою закріплення, поглиблення і узагальнення знань, одержаних за час навчання та їх застосування до комплексного вирішення складного фахового завдання. З іншого боку, кваліфікаційна робота магістра є звітом про здійснену навчально-наукову роботу, оформленим відповідно до певних вимог і наданим для перевірки, оцінювання рецензування, а також для захисту перед атестаційною комісією.

Метою виконання кваліфікаційної роботи магістра як виду навчально-наукової діяльності є поглиблення когнітивних, афективних та психомоторних компетентностей в сфері виявлення і розв'язання складних комплексних задач і практичних проблем у галузі публічного управління та адміністрування.

Для досягнення цієї мети необхідно поставити та вирішити наступні **завдання:**

виявити проблемні питання публічного управління (діяльності органів влади або місцевого самоврядування і обґрунтувати актуальність та зміст зв'язку цих питань із проблематикою майбутньої професійної діяльності, суспільними потребами, програмними документами суспільного та

державного розвитку тощо);

зробити огляд літературних джерел, який дозволить сформулювати об'єкт, предмет та тему дослідження;

сформувати структуру завдань дослідження (план кваліфікаційної роботи);

зібрати та обробити літературний та фактологічний матеріал за темою роботи;

сформувати документ, у якому викласти у логічній послідовності результати такої обробки із дотриманням принципів академічної сумлінності і добросовісності і надати його на перевірку у встановлений термін;

підготувати стислу доповідь за результатами виконання кваліфікаційної роботи магістра і продемонструвати володіння знаннями з тематики роботи та навичками узагальнення, порівняння, критичного осмислення окремих фактів як таких та у зв'язку зі специфікою майбутньої професійної діяльності, здатність розробити певну управлінську (організаційну, методичну) інновацію, яка дозволить вирішити певну проблему.

В той же час метою кваліфікаційної роботи магістра як дослідження є виявлення й обґрунтування на більш високому, науковому, рівні: 1) способів раціональної організації виконання державою та органами місцевого самоврядування власних функцій; 2) підвищення дієвості механізмів публічного управління в певній сфері; 3) підвищення індивідуальної та групової результативності діяльності державних службовців та посадових осіб місцевого самоврядування; 4) удосконалення організації та технології надання публічних послуг; 5) удосконалення адміністративних процесів в органах влади та місцевого самоврядування; б) удосконалення різних форм та напрямів забезпечення публічноуправлінської діяльності та ін.

В ході виконання та захисту кваліфікаційних робіт здобувачі повинні удосконалити наступні загальні та спеціальні компетентності:

загальні компетентності:

а) когнітивні:

– здатність до пошуку, оброблення та аналізу інформації з різних джерел;

– здатність до аналізу літературних підходів та фактологічного матеріалу з тематики кваліфікаційної роботи та синтезу власних висновків і узагальнень;

– здатність пояснити зв'язок того або іншого явища, процесу або механізму із завданнями або чинниками успішності професійної діяльності, результативністю економічних або управлінських процесів;

– вміння опановувати методичні підходи до аналізу кількісних та якісних характеристик, що описують певне явище, механізм, процес;

б) афективні:

– здатність оцінити релевантність знайденої літературної та

фактологічної інформації визначеній предметно-об'єктній області дослідження (його тематиці);

– здатність дотримуватися принципів академічної доброчесності при підготовці кваліфікаційної роботи та веденні наукової та професійної дискусії;

в) психомоторні:

– здатність до планування часу на виконання кваліфікаційної роботи в рамках відведеного часового ресурсу на самостійну та індивідуальну роботу протягом семестру і спеціально відведеного часу на виконання роботи, здатність до управління власним часом;

– здатність використовувати інформаційні технології для пошуку літературних даних та фактологічного матеріалу (нормативно-правових актів, статистичної інформації), а також формування ілюстраційного матеріалу, здійснення в разі необхідності розрахунків при виконанні кваліфікаційної роботи;

– здатність письмово викласти результати обробки літературної та фактологічної інформації та її власного критичного осмислення та здійснити усне повідомлення з теми кваліфікаційної роботи;

– здатність пояснити фахівцю та нефакхівцю зміст питань, що розкриваються у кваліфікаційній роботі;

– вміння дотримуватись вимог щодо змісту та оформлення основної частини кваліфікаційної роботи, списку використаних джерел, додатків;

спеціальні компетентності:

а) когнітивні:

– здатність продемонструвати розуміння змісту, структури (вертикальних та горизонтальних зв'язків) системи публічного управління та її окремих підсистем;

– здатність продемонструвати володіння професійною термінологією при описі проблематики дослідження;

– здатність пояснити вплив чинників та обставин зовнішнього та внутрішнього середовища на певну владноуправлінську систему (організацію, установу), її функціонування та розвиток та класифікувати ці чинники та обставини;

– здатність пояснити вплив чинників на виконання державним службовцем або посадовою особою місцевого самоврядування професійних обов'язків;

– здатність пояснити відбір кількісних показників та якісних характеристик, які описують те або інше явище або об'єкт системи публічного управління чи її частини, проблеми, яка вирішується у кваліфікаційній роботі;

– здатність продемонструвати розуміння методології та методичних підходів до структурно-функціонального, порівняльного, історичного аналізу та ін. способів дослідження проблеми;

– здатність продемонструвати знання нормативно-правових актів, угод

та інших елементів інституційного забезпечення діяльності державних службовців або реалізації публічної політики;

б) афективні:

– здатність критично оцінити науковий доробок з проблематики, за якою окреслено напрямок дослідження і виокремити та сформулювати об'єкт і предмет дослідження та обрати методологічний аспект (структурно-функціональний, історичний, ситуаційний, порівняльний тощо або їх поєднання) вирішення завдань кваліфікаційної роботи магістра;

– здатність оцінити вплив політичного, економічного, культурного середовища на масштаб і перспективи проблеми та шляхи її вирішення;

– здатність виокремити істотні риси і чинники, які визначають специфіку стану і перспектив проблеми публічного управління (її складової);

в) психомоторні:

– вміння структурувати завдання і результати дослідження, структурувати проблему і відображати причинно-наслідкові зв'язки між у контексті аналізу процесу її виникнення, розгортання та розв'язання;

– вміння використовувати отримані під час навчання знання та вміння для розробки пропозицій з розв'язання проблеми, яка становить предмет дослідження;

– вміння застосовувати прийоми статистичного зведення та групування даних для ілюстрації результатів виконання кваліфікаційної роботи; за потреби – використання загальноприйнятних методів та методик отримання результату або обґрунтування розроблених пропозицій;

– вміння аргументувати власні висновки та відповіді на запитання при захисті кваліфікаційної роботи.

Головним **програмним результатом навчання**, який відповідає освітнім компонентам «Дипломне проектування» та «Атестація» в освітній програмі «Державна служба, здатність здійснити структурування складної комплексної практичної проблеми у галузі публічного управління та адміністрування, самостійно обґрунтувати інноваційні шляхи її вирішення із застосуванням аналітичного інструментарію, письмово викласти отримані результати у вигляді кваліфікаційної роботи магістра із дотриманням принципів академічної сумлінності і доброчесності, здійснити їх презентацію та продемонструвати вміння професійно з точки зору знань та етики довести власну позицію під час її захисту.

Магістерська робота повинна мати цілісний та завершений характер, відповідати сучасним науковим підходам, бути логічною у відображенні результатів дослідження, а її тема – актуальною. Результати дослідження та висновки повинні бути обґрунтованими, об'єктивними та корисними для подальших наукових досліджень та практичної діяльності.

1 ПОРЯДОК ВИКОНАННЯ, ПОДАННЯ НА ОЦІНКУ ТА РЕЦЕНЗУВАННЯ І ЗАХИСТУ КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ РОБОТИ МАГІСТРА

1.1 Основні етапи підготовки та захисту кваліфікаційної роботи

Виконання кваліфікаційної роботи магістра може здійснюватися в ході низки етапів, рекомендовану послідовність яких наведено нижче.

1 Вибір напрямку дослідження

На даному етапі студент окреслює загальний напрям дослідження, поступово конкретизуючи його з огляду на можливість зібрати необхідну наукову та фактологічну інформацію. Слід підкреслити, що вибір напрямку дослідження і, в подальшому, формулювання його теми здійснюється студентом особисто, виходячи із власного професійного інтересу та рівня вже набутих знань та вмінь, а також з огляду на нагальність самого питання. Це є проявом його академічної самостійності. Втім, слід дослухатися до порад керівника кваліфікаційної роботи, призначеного кафедрою.

2 Здійснення огляду наукових та фактологічних джерел

Формулювання об'єкту та предмету кваліфікаційної роботи магістра та її теми значною мірою залежить від ступеня розробленості напрямку досліджень в цій сфері, викладених у вітчизняній та зарубіжній науковій літературі, наявності доступних статистичних даних, можливості ознайомитися з використанням інтернет-ресурсів із нормативно-правовою базою за цим напрямом. Тому для конкретизації теми магістерської роботи необхідно зробити первісний підбір потенційно корисних джерел інформації. Для цього можна скористатися науковими ресурсами Національної бібліотеки України імені Володимира Вернадського, доступом до міжнародних наукометричних баз Scopus та Web of Science, базами статистичних даних МВФ, Світового банку та інших міжнародних організацій, а також сайтами статистичних служб, центральних банків та інших регуляторних органів.

На даному етапі важливо чітко усвідомити, який зв'язок існує між конкретною проблемною ситуацією – з одного боку, та особливостями політичного, правового, економічного, військового середовища, а також ресурсного забезпечення публічної влади – з іншого. Крім того, ознайомлення з вже наявними науковими та аналітичними публікаціями дасть змогу визначити, що саме необхідно зробити з наявним матеріалом, щоб поглибити власні знання – систематизувати, доповнити, оновити, узагальнити, деталізувати абощо.

3 Формулювання теми магістерської роботи

Неприпустимим є вибір однієї теми декількома здобувачами вищої освіти в межах однієї академічної групи. Можливим є виконання комплексних кваліфікаційних робіт за матеріалами однієї і тієї ж установи. Формулювання теми магістерської роботи має бути стислим та вказувати на

головний результат дослідження. Теми магістерських робіт та наукові керівники затверджуються наказом ректора Донбаської державної машинобудівної академії. Як виняток, за наявності об'єктивних підстав, тема та/або керівник магістерської роботи можуть бути змінені наказом ректора.

4 Отримання завдання на кваліфікаційну роботу

Магістерську роботу виконують відповідно до завдання на виконання кваліфікаційної роботи магістра, розробленого за встановленою формою. У завданні зазначаються:

- тема кваліфікаційної роботи магістра та його науковий керівник;
- строк подання магістерської роботи для попереднього розгляду;
- вихідні дані до магістерської роботи (об'єкт, предмет, мета, завдання);
- назви і строки виконання окремих етапів дослідження (календарний план).

Завдання розробляє науковий керівник за участю здобувача вищої освіти. Підписані слухачем і науковим керівником завдання затверджуються на засіданні кафедри економіки підприємства. Невиконання здобувачем затвердженого завдання може бути підставою для його відрахування з Донбаської державної машинобудівної академії в установленому порядку.

5 Складання плану роботи

Обравши тему, здобувач вищої освіти із керівником повинні чітко визначити мету кваліфікаційної роботи, окреслити коло завдань, які мають бути розв'язані для її досягнення, підібрати відповідну наукову літературу та нормативно-інструктивні матеріали з обраної тематики, фактологічний і статистичний інформаційний матеріал.

Складання плану є одним із найважливіших етапів підготовки кваліфікаційної роботи, оскільки на його основі формується загальне уявлення про якість виконання роботи, реалізовані напрями дослідження обраної теми, логічний зв'язок між її окремими складовими, проблемну постановку окремих питань. Зі складеного плану видно, наскільки здобувач вищої освіти орієнтується в обраній темі, як він зрозумів проблему в цілому і зумів виділити суттєві, головні напрями дослідження. Від правильно складеного плану багато в чому залежить і кінцевий результат виконаної роботи – рівень досягнення поставленої мети. План складається з переліку базових питань, що пов'язані внутрішньою логікою дослідження за темою. Формулювання назв розділів і підрозділів повинно відповідати таким вимогам: конкретність, стислість, відсутність двозначності. При складанні плану базові питання необхідно розмістити в такій послідовності, яка є найбільш логічною і прийнятною для даного дослідження схемою викладення матеріалу.

План кваліфікаційної роботи студент складає самостійно і погоджує його з керівником. Надалі формулювання завдань і відповідно, план роботи можуть уточнюватись, але основне завдання роботи залишається незмінним.

При складанні плану роботи доцільно користуватися такими правилами щодо послідовності розкриття сутності і окремих аспектів досліджуваного

предмету:

спочатку розкривається зміст основного поняття, а слідом – похідних;
спочатку розкривається еволюція (історичні аспекти) виникнення і розгортання проблеми, а слідом – її сучасний стан;

в разі, якщо досліджується певна проблема – то слід розмежовувати її аналіз за основними складовими;

в разі, якщо в магістерській роботі здійснюється аналіз – то перед тим, як безпосередньо розкривати особливості певних явищ, процесів та механізмів, необхідно навести теоретичний матеріал з цих явищ, процесів та механізмів, обґрунтувати критерії порівняльного аналізу.

6 Виконання кваліфікаційної роботи

Після погодження та затвердження завдання і плану роботи здобувач починає написання магістерської роботи. Вимоги до структури й оформлення окремих розділів наведені в цих методичних рекомендаціях нижче.

У процесі написання окремих розділів здобувач вищої освіти подає їх керівнику на перевірку, виправляє та вносить доповнення у разі потреби, звітує керівнику про готовність роботи. Обговорення проблемних питань з викладачем – керівником здійснюється під час індивідуально-консультативних зустрічей з підготовки та захисту кваліфікаційної роботи або на консультаціях викладача відповідно до затвердженого розкладу.

7 Подання роботи на перевірку нормоконтролеру і керівнику.

Перед поданням роботи на оцінку керівнику здобувач вищої освіти надає її нормоконтролеру, призначеному кафедрою, для оцінки ним ступеня дотримання вимог до оформлення.

Завершена кваліфікаційна робота підписується на останній сторінці списку використаної літератури із зазначенням дати завершення роботи та надається у встановлений термін на кафедру разом з авторефератом для реєстрації з подальшим передаванням її керівнику, який здійснює оцінювання якості виконання роботи, готує пропозицію щодо допуску її до захисту.

Відгук керівника має містити:

- визначення актуальності теми магістерської роботи;
- оцінку відповідності змісту магістерської роботи її темі й завданням;
- оцінку наукової та практичної значущості роботи та її відповідності встановленим вимогам;
- оцінку ділових якостей здобувача, виявлених під час виконання магістерської роботи, оцінку дотримання вимог академічної доброчесності;
- загальну оцінку роботи (за 100-бальною шкалою та у традиційній шкалі) та висновок про можливість її допуску до захисту перед атестаційною комісією
- посаду, науковий ступінь, учене звання наукового керівника, його підпис і дату.

8 Подання роботи на рецензію

Кожна завершена магістерська робота спрямовується на зовнішню рецензію. До рецензування залучають провідних фахівців у сфері публічного управління та адміністрування, наукових і науково-педагогічних працівників науково-дослідних установ і закладів вищої освіти. Коло наукових і фахових інтересів рецензента має відповідати тематиці кваліфікаційної роботи магістра. Рецензія має містити:

- характеристику актуальності теми, новизни й практичної значущості, її відповідності змісту, меті й завданням дослідження;
 - висновок про позитивні сторони й недоліки магістерської роботи (глибина розкриття проблеми; використання сучасних методів дослідження; повнота вивчення літературних і нормативно-правових джерел, іноземного досвіду тощо)
 - оцінку роботи (за традиційною шкалою) і висновок про можливість її допуску до захисту перед атестаційною комісією;
 - посаду, науковий ступінь, учене звання рецензента, його підпис і дату.
- Рецензія має бути завірена печаткою організації, де працює рецензент.

9 Захист кваліфікаційної роботи магістра

Завідувач кафедри на підставі наявної роботи, відгуків наукового керівника і рецензента ухвалює рішення про допуск кваліфікаційної роботи магістра до захисту.

День і час захисту визначає кафедра згідно з розкладом роботи атестаційної комісії. Готуючись до захисту роботи, студент складає тези виступу, оформлює ілюстрований матеріал, обмірковує відповіді на зауваження, які вказані у зовнішній рецензії. Атестаційній комісії надаються:

- переплетена магістерська робота із підшитим завданням;
- відгук наукового керівника;
- рецензія;
- акти впровадження результатів, копії наукових публікацій (за наявності);
- автореферат магістерської роботи, який оприлюднюється на офіційному сайті ДДМА.

Тривалість захисту роботи не повинна перевищувати 30 хвилин. Для розкриття змісту кваліфікаційної роботи студенту надається не більше 10 хвилин. У своєму виступі студент повинен відобразити: результати проведеного аналізу за обраною темою, конкретні пропозиції щодо вирішення проблеми або напрями вдосконалення відповідних процесів з обґрунтуванням можливості їх реалізації в реальних умовах, при цьому можна робити посилання на ілюстративний матеріал, що винесений на захист. Виступ має супроводжуватися презентацією, виконаною за допомогою програмного забезпечення MS PowerPoint.

Виступ не повинен містити загальних відомостей, теоретичних положень, що містяться в літературних або нормативних документах, оскільки вони не є предметом захисту. Особливу увагу необхідно

сконцентрувати на власних результатах, висновках і рекомендаціях, відповідях на зауваження рецензента. Після виступу студент відповідає на запитання голови та членів атестаційної комісії, присутніх

Магістерські роботи оцінюються на закритому засіданні атестаційної комісії після захисту всіх запланованих для розгляду робіт, після чого оголошуються результати. Рішення ухвалюють більшістю голосів. За рівної кількості голосів «за» і «проти» голос голови атестаційної комісії є вирішальним. Здобувач вищої освіти має право подати апеляцію на рішення атестаційної комісії за результатами захисту магістерської роботи тільки в день захисту.

Здобувачі вищої освіти, які вчасно не захистили магістерську роботу:

- з поважної, документально підтвердженої причини – з дозволу ректора можуть захистити її під час наступної випускної атестації;

- без поважної причини – відраховуються з Донбаської державної машинобудівної академії відповідно до встановленого порядку.

В разі, якщо захист було визнано незадовільним, з дозволу ректора і на умовах, визначених Положенням про організацію освітнього процесу здобувач може захистити її під час наступної випускної атестації.

1.2 Керівництво кваліфікаційною роботою магістра

Керівництво магістерськими роботами здійснюється з метою надання здобувачам вищої освіти необхідних консультацій керівниками магістерських робіт, контролю термінів виконання та якості роботи.

Наукове керівництво більш ніж п'ятьма магістерськими роботами не допускається.

Основними завданнями наукового керівника є:

- пояснення основних вимог до магістерської роботи;

- розроблення разом зі здобувачем вищої освіти завдання на кваліфікаційну роботу;

- надання консультацій з питань, що виникають у здобувача під час проведення дослідження;

- допомога у підготовці наукових публікацій за результатами дослідження;

- перевірка магістерської роботи на відповідність установленим вимогам щодо змісту та академічної доброчесності;

- надання рекомендацій щодо завершального етапу підготовки та захисту магістерської роботи;

- підготовка відгуку про магістерську роботу.

2 РЕКОМЕНДАЦІЇ ЩОДО ЗМІСТУ КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ РОБОТИ МАГІСТРА

2.1 Основні структурні розділи кваліфікаційної роботи та рекомендації щодо їх змісту

Кваліфікаційна робота повинна містити:

- титульний аркуш (додаток А);
- завдання;
- реферат (додаток Б);
- зміст;
- вступ;
- основну частину;
- висновки;
- список використаних джерел;
- додатки (за потреби).

У **вступі** обґрунтовується актуальність обраної теми, розкривається її значення, подається огляд ступеня розроблення даної проблеми без чіткої аргументації окремих позицій, підкреслюється необхідність вирішення конкретних питань теми в контексті сучасних перетворень, завдань державної політики, зазначаються мета та завдання кваліфікаційної роботи, об'єкт і предмет дослідження, вказуються методи дослідження та інформаційна база, що використовуються в роботі.

Актуальність, яка формулюється декількома реченнями, повинна дати уявлення: навіщо вивчати дану тему, чи існує така потреба з боку суспільства, громади, органів влади та місцевого самоврядування за умов сьогодення абоощо. Доцільним буде наведення посилань на програмні документи, законодавство, національні стратегії, плани заходів з їх реалізації тощо та опис передумов виникнення проблемної ситуації (показується, чому, коли, де, через які причини вона виникла).

Аналіз досліджень та наукових результатів. В рамках огляду ступеня розроблення даної проблеми необхідно навести перелік авторів, в роботах яких розкриваються в комплексі або окремо певні аспекти досліджуваної теми. Зверніть увагу на те, що в списку використаних джерел обов'язково повинні бути наведені ці роботи. Після наведеного переліку необхідно сформулювати невирішену частину проблеми, яка досліджується: це може бути зміна умов публічно-адміністративної діяльності, нові вимоги програмних документів або законодавства, відсутність необхідних процесів, результатів публічно-адміністративної діяльності, необхідність раціоналізації, економії коштів, підвищення результативності або ефективності публічного управління та ін.

Первинне формулювання і значущість розв'язуваної проблеми.
Проблема формулюється як суперечність між окремими сторонами діяльності, що стримує розвиток і має негативні наслідки, як розбіжність між існуючим становищем і бажаним станом ситуації або як комплекс питань, що становлять теоретичний та практичний інтерес і мають бути вирішені для забезпечення ефективного розвитку. Для характеристики значущості проблеми оцінюються масштаб, рівень, ступінь гостроти, тенденції та динаміка розвитку проблеми, негативні наслідки (що буде, якщо проблему не вирішувати), відзначається наукове, практичне, історичне значення проблеми.

Мета роботи повинна бути сформульована лаконічно, але переконливо. Метою не може бути «аналіз...», «дослідження...», оскільки це засіб, а не самоціль. Мету можна сформулювати як:

обґрунтування механізмів реалізації політики органів місцевого самоврядування в сфері управління комунальною власністю;

обґрунтування шляхів вирішення проблеми забезпечення надання первинної медичної допомоги у (назва об'єднаної територіальної громади)

виявлення передумов і чинників підвищення результативності надання адміністративних послуг у ... (назва підрозділу органів місцевого самоврядування, або назва Центру надання адміністративних послуг).

Завдання кваліфікаційної роботи мають корелювати з її структурою. Кожному завданню має відповідати 1-2 підрозділи роботи. Формулювання завдань може починатися з наступних слів:

- узагальнити теоретичні підходи (передумови еволюції) ...
- розкрити структурно-змістові положення (зміст, особливості, чинники) ...
- систематизувати чинники (передумови, тенденції) ...
- визначити чинники (особливості, передумови)...
- виявити тенденції динаміки (особливості структури, функцій) ...
- оцінити (динаміку, тенденції, рівень сформованості) ...
- та ін.

Визначаючи *об'єкт і предмет* дослідження в магістерській роботі, необхідно враховувати те, що об'єкт – це процес або явище, що породжує проблемну ситуацію й обране для вивчення, а предмет міститься в межах об'єкта і визначає тему кваліфікаційної роботи.

Приклади формулювання об'єкту і предмету:

а) Об'єкт дослідження – процеси формування і виконання бюджетів об'єднаних територіальних громад Донецької області.

Предмет дослідження – принципи і підходи до формування і виконання бюджетів об'єднаних територіальних громад та рекомендації щодо

удосконалення процесу планування бюджету Ілківської ОТГ.

б) Об'єкт дослідження – процеси реалізації молодіжної політики органами місцевого самоврядування.

Предмет дослідження – структурно-змістові особливості і чинники дієвості механізмів реалізації молодіжної політики органами місцевого самоврядування у Лиманській об'єднаній територіальній громаді.

Методи дослідження можуть бути загальнонауковими (філософськими) та специфічними. Слід розуміти, що загальнофілософські методи застосовуються протягом всього процесу пізнання та діяльності і включають в себе:

діалектичний метод – пізнання дійсності в її цілісності, розвитку і суперечливості;

метафізичний метод – пізнання елементів дійсності в їхній ідеальній формі і поза їхнім зв'язком між собою та процесом розвитку (зміни).

В рамках методології наукового пізнання виділяються два рівні:

теоретичний – висунення і розвиток наукових гіпотез, формулювання категорій (понять, принципів, законів) та побудова системи відносин між ними, отримання логічних висновків;

емпіричний – спостереження явищ та процесів в їх природному стані або в ході експерименту, групування, класифікація результатів спостережень та експериментів, впровадження їх в практичну діяльність або використання для побудови теоретичної системи.

Реалізація дослідження на обох рівнях передбачає застосування загальних та особливих методів. До спільних методів, які застосовуються і в емпіричних, і в теоретичних дослідженнях належать:

системний підхід – представлення об'єктів як систем, дослідження їх як єдиного цілого з узгодженим функціонуванням усіх елементів і частин; визначення структури об'єкту (декомпозиція системи), окремих елементів в їх зв'язку та взаємодії з іншими елементами, впливу властивостей окремих частин системи на її поведінку в цілому;

ситуаційний підхід – дослідження стану та поведінки об'єкту в конкретній ситуації (статика, нерухомість) або в послідовності окремих ситуацій (порівняльна статика);

історичний (процесний) метод – вивчення виникнення, формування та розвиток процесів і подій у хронологічній послідовності (динаміці) з метою виявлення внутрішніх та зовнішніх зв'язків, закономірностей та суперечностей;

герменевтичний метод – вивчення феноменів (явищ, процесів, механізмів) на підставі з'ясування їх місця, особливостей та функцій в контексті культури;

моделювання – метод опосередкованого пізнання, вивчення об'єкта (оригіналу шляхом штучного створення й дослідження його аналога (моделі), що адекватно відображає оригінал принаймні з певних сторін; причому моделі можуть бути теоретичними (функція, схема та ін.).

Склад емпіричних методів представлено в табл. 1.

Таблиця 1 – Методи емпіричного пізнання

Метод	Сутність методу
спостереження	систематичне, цілеспрямоване вивчення об'єкта з метою отримання первинної інформації про дійсність і створення первинної схематизації об'єктів реальності – вихідних об'єктів наукового дослідження (наприклад
експеримент	вивчення об'єкта, в ході якого дослідник активно й цілеспрямовано впливає на нього завдяки створенню штучних умов або використанню природних умов, необхідних для виявлення відповідної властивості об'єкта
опис	фіксація, узагальнення та інтерпретація певних властивостей об'єкту, фактів; <i>узагальнення</i> – це операція, в результаті якої відбувається перехід від поняття з вузьким обсягом (видового) до поняття з широким обсягом (родового) шляхом збіднення його змісту, тобто вилучення специфічних для вихідного поняття видових ознак; <i>інтерпретація</i> – пояснення факту, визначення його місця серед інших фактів
порівняння	встановлення подібності або відмінностей предметів та явищ дійсності, а також знаходження загального, притаманного двом або декільком об'єктам
вимірювання	визначення числового значення певної величини за допомогою одиниці виміру
діагностика	процес розпізнавання й визначення характеристик, позитивних і негативних (кризових) явищ у стані та процесі розвитку об'єкта

Склад теоретичних методів представлений в табл. 2.

Таблиця 2 – Методи теоретичного пізнання

Метод	Сутність методу
1	2
аксіоматичний	метод побудови наукової теорії, за якого деякі твердження приймаються без доведень, а всі інші знання виводяться з них відповідно до певних логічних правил
формалізації	метод вивчення різноманітних об'єктів шляхом зображення їхньої структури у знаковій формі за допомогою штучних мов, наприклад мовою математики
абстрагування	метод наукового пізнання, що полягає в мисленнєвому виділенні суттєвих, найістотніших рис, відношень, сторін об'єкту; <i>абстракція ототожнення</i> – створення понять способом з'єднання кількох предметів в один клас без урахування їхніх несуттєвих відмінностей; <i>ізолююча абстракція</i> – виділення властивостей і відношень з позначенням їх «іменами», які надають абстракціям статус самостійних предметів (наприклад, надійність, універсальність); <i>абстракція конструктивізації</i> – спрощення реальних об'єктів і відкриття на їхній основі певних законів, що дає можливість у першому наближенні зрозуміти їхню сутність; <i>абстракція актуальної нескінченності</i> – відвернення від незавершеності процесу виникнення нескінченної множини (наприклад, уявлення про зупинку нескінченного руху); <i>абстракція потенційної здійсненності</i> (перехід від реальних меж людських можливостей до потенційних)

Кінець таблиці 2

1	2
гіпотетичний	висунення припущень про причини стану або розвитку об'єкту; <i>гіпотетико-дедуктивний метод</i> – створення системи дедуктивно пов'язаних між собою гіпотез, з яких, у кінцевому рахунку, виводяться твердження про емпіричні факти
логічний	<i>аналіз</i> – метод пізнання, який дає змогу поділити об'єкти дослідження на складові частини; <i>синтез</i> – поєднання окремих частин чи рис об'єкту в єдине ціле; <i>дедукція</i> – висновок про деякий елемент множини робиться на основі знання про загальні властивості всієї множини; <i>індукція</i> – вивчення явищ, під час якого здійснюється перехід від окремих фактів до загальних положень (способи індукції: 1) метод єдиної подібності – якщо два чи більше випадків досліджуваного явища мають лише одну загальну обставину, а всі інші обставини різні, то саме ця обставина є причиною явища, яке розглядається; 2) метод єдиної розбіжності – якщо випадок, у якому досліджуване явище настає, і випадок, в якому воно не настає, у всьому подібні й відрізняються тільки однією обставиною, то саме ця обставина, наявна в одному випадку і відсутня в іншому, є причиною явища, що досліджується; 3) об'єднаний метод подібності та розбіжності — комбінація двох перших методів; 4) метод супутніх змін – якщо виникнення або зміна одного явища викликає певну зміну іншого явища, то обидва вони перебувають у причинному зв'язку одного з іншим; 5) метод залишку – якщо складне явище викликане складною причиною, яка являє собою сукупність певних обставин, і відомо, що деякі з них є причиною частини явища, то решта цього явища викликається обставинами, що залишилися); <i>аналогія</i> – це метод, відповідно до якого на підставі подібності предметів за одними ознаками робиться висновок про їх подібність за іншими ознаками
класифікація	упорядкування уявлень про об'єкти здійснюється шляхом встановлення єдності і відмінності їх елементів, визначення місця кожного елемента відносно один одного; <i>типологія</i> – метод наукового пізнання, в основі якого лежить розчленування систем об'єктів і їх групування за допомогою узагальненої, ідеалізованої моделі або типу; методами класифікації є: 1) <i>ієрархічний</i> – це послідовний поділ множини об'єктів на підлеглі класифікаційні угруповання; початкова множина об'єктів послідовно поділяється на угруповання (класи) першого рівня поділу, потім – другого і так далі; 2) <i>фасетний</i> – паралельний поділ множини об'єктів на незалежні класифікаційні угруповання;

Поняття «специфічні методи» відображає два підходи: 1) конкретизує зміст та процедуру застосування прийомів та способів теоретичного та емпіричного дослідження в конкретній науковій галузі; 2) конкретизує власне теоретичні та емпіричні методи для певних наук (тобто поглиблює класифікацію теоретичних та емпіричних методів). Так, специфічними методами, які можуть бути використані у курсовій роботі виступають:

математичне моделювання – побудова сукупності кількісних або логічних співвідношень (рівнянь, нерівностей, логічних умов, операторів і т.п.), що визначають характеристики станів об'єкта, а через них і вихідні

значення – реакції об'єкта на певні подразнювач; застосовується для побудови моделей динаміки економічних явищ та процесів;

методи економічного аналізу – індексний метод, балансовий метод та ін.;

метод експертних оцінок – один з основних класів методів науково-технічного прогнозування, який ґрунтується на припущенні, що на основі думок експертів можна збудувати адекватну модель майбутнього розвитку об'єкта прогнозування, в т.ч. ситуаційний аналіз (побудова матриць наборів дій в залежності від оцінки ситуації, SWOT-, PEST-, SMART-аналіз та ін.);

сегментування – виділення певних класів об'єктів зі схожими ознаками;

морфологічний аналіз – декомпозиція організаційних проблем на елементи за принципами функціональної значущості та ролі, тобто визначення впливу елемента або проблеми на загальну проблему, а також прямого або опосередкованого зв'язку із зовнішнім середовищем.

Варто зазначити, що велика кількість специфічних методів менеджменту виступає комбінацією загальнонаукових методів: так наприклад, метод «мозкового штурму» є поєднанням методу експертних оцінок, класифікації, морфологічного аналізу; прогнозування – поєднання методу екстраполяції (розповсюдження висновків, отриманих із спостережень над однією частиною об'єкта на весь об'єкт в цілому) та математичного моделювання тощо. У виборі комплексу методів дослідження необхідно враховувати його здатність надавати вірогідну інформацію про досліджуваний об'єкт.

Теоретичне значення роботи – коротко та чітко представляються основні наукові положення, які виносяться на захист, із зазначенням відмінності одержаних результатів від відомих раніше та значущості для науки або для розв'язання прикладних проблем. Рекомендується розподіляти елементи наукової новизни за категоріями «удосконалено», «дістало подальшого розвитку».

Практичне значення отриманих результатів – надаються відомості про використання результатів досліджень або рекомендації щодо їх практичного використання. Відзначаючи практичну цінність здобутих результатів, доцільно подати інформацію про ступінь їх готовності до використання або масштабів використання. Відомості про впровадження результатів досліджень необхідно подавати із зазначенням найменувань організацій, в яких здійснено впровадження, форм реалізації та реквізитів відповідних документів.

Особистий внесок виконавця роботи. Обов'язково зазначається конкретний особистий внесок здобувача вищої освіти у отримання результатів; здобувач має також додати посилання на публікації у співавторстві, і визначити, що саме з опублікованої роботи, належить особисто йому.

Публікації – подаються відомості про характер публікації результатів кваліфікаційної роботи. Рекомендується наступна формула подання даного

елементу вступу з урахуванням конкретних публікацій здобувача:

Результати дослідження опубліковано у ХХ наукових працях, з яких: Х – монографії; Х – статті у наукових фахових виданнях України; ХХ – публікації апробаційного характеру.

Структура та обсяг кваліфікаційної роботи (анонсується структура, зазначається її загальний обсяг) за наступною формулою:

Кваліфікаційна робота магістра складається із вступу, ХХХХХ розділів, висновків, списку використаних джерел (ХХХ найменування на ХХ сторінках), Х додатків (на ХХ сторінках), містить ХХ таблиць (на ХХ сторінках), ХХ рисунків (на ХХ сторінках). Основний текст роботи викладено на ХХХ сторінках. Загальний обсяг роботи становить ХХХ сторінку.

Основна частина передбачає безпосереднє викладення змісту теми кваліфікаційної роботи магістра, глибоке та всебічне висвітлення її основних положень. Вона може містити: огляд літератури за темою і узагальнення теоретичної інформації; узагальнення аналітичної інформації і викладення результатів власних досліджень; розроблення основних напрямків (пропозицій) щодо розв'язання певної проблеми розвитку громади або діяльності органу влади чи місцевого самоврядування. Кількість розділів роботи повинна бути не менше чотирьох (однак безпосередньо теми магістерської роботи стосуються три – теоретичний, аналітичний та рекомендаційний, четвертий розділ присвячено питанням охорони праці та техніки безпеки), їх зміст визначається завданнями. Кількість підрозділів у кожному розділі також не може бути меншою, ніж 2.

Огляд літератури за темою кваліфікаційної роботи магістра роботи є теоретичною основою пошуку шляхів розв'язання досліджуваної проблеми і використовується для аргументації, узагальнення та поглиблення основних положень теми, конкретизації подальших пропозицій.

При підготовці теоретичної частини роботи рекомендується звертати увагу на дискусійні питання, не обмежуючись при цьому лише простим переказом точок зору, що існують в літературі, обов'язково потрібно викладати власну авторську позицію щодо їх вирішення. Узагальнення теоретичної та аналітичної інформації передбачає, що при реферативному запозиченні думок з опублікованих праць необхідно робити посилання на використані джерела інформації.

Викладення аналітичної інформації (як результатів власноруч проведеного аналізу, тобто первинної, так і отриманої іншими аналітиками – тобто вторинної) повинен бути основою кваліфікаційної роботи, на його підставі формуються подальші висновки та пропозиції.

Розробка пропозицій повинна бути щільно пов'язаною з результатами аналізу і спрямованими на вирішення виявлених проблем.

У **висновках** необхідно підвести підсумки дослідження, яке проведене в роботі, акцентувати увагу на виявлених проблемах, пропозиціях, їх значущості для успішної реалізації питань і проблем. Оптимальний обсяг висновків – 2–3 сторінки. Кількість висновків має відповідати кількості завдань роботи плюс 1 (загальний), тобто висновки демонструють результат розв’язання кожного завдання і характеризують в цілому досягнення мети.

Список використаних джерел містить перелік літературних, нормативно-правових, статистичних джерел, що використовуються при підготовці кваліфікаційної роботи. Формуючи список використаної літератури, необхідно враховувати обмеження щодо його обсягу – не менше 35 найменувань.

Додатки складаються з громіздких таблиць допоміжного характеру, діаграм, схем, фінансової документації

Обсяг основного тексту магістерської роботи (без титульної сторінки, завдання, реферату, змісту, списку використаних джерел і додатків) має становити 60-80 сторінок.

2.2 Рекомендації щодо використовуваних джерел

Інформаційною базою виконання кваліфікаційної роботи можуть бути наукові праці вітчизняних та закордонних дослідників, нормативно-правові акти, статистичні дані національних органів статистики, міжнародних організацій, аналітичні звіти, дані центральних органів виконавчої влади та їх регіональних підрозділів, дані органів місцевого самоврядування, державних та комунальних підприємств тощо.

Зокрема, в якості інформаційних джерел при виконанні кваліфікаційної роботи можна використовувати сайти:

1. Дослідження та публікації Світового банку:
<http://www.worldbank.org/en/research>.
2. Статистичні дані Світового банку: <https://data.worldbank.org>.
3. Статистику і аналітичні дослідження Міжнародного валютного фонду <http://www.imf.org/en/Data>.
4. Дані Державної служби статистики України:
<http://www.ukrstat.gov.ua/>
5. Наукові ресурси Національної бібліотеки України імені Володимира Вернадського: <http://www.nbuv.gov.ua> та ін.
6. Законодавство України. Веб-портал Верховної Ради України. URL:
<http://zakon.rada.gov.ua/laws/main/index>.

2.3 Вимоги щодо академічної доброчесності

Виконання кваліфікаційної роботи має здійснюватися з урахуванням вимог щодо академічної доброчесності. Відповідно до статті 42 Закону України «Про освіту»: «Академічна доброчесність – це сукупність етичних принципів та визначених законом правил, якими мають керуватися учасники освітнього процесу під час навчання, викладання та провадження наукової (творчої) діяльності з метою забезпечення довіри до результатів навчання та/або наукових (творчих) досягнень»¹.

Головним проявом академічної недоброчесності вважається академічний плагіат.

Академічний плагіат – оприлюднення (частково або повністю) наукових (творчих) результатів, отриманих іншими особами, як результатів власного дослідження (творчості) та/або відтворення опублікованих текстів (оприлюднених творів мистецтва) інших авторів без зазначення авторства, а саме:

а) відтворення в тексті роботи (повний текст роботи, з коментарями, примітками, бібліографією, переліком джерел та всіма додатками до основного тексту) без змін, з незначними змінами, або в перекладі тексту іншого автора (інших авторів), обсягом від речення і більше, без посилання на автора (авторів) відтвореного тексту;

б) відтворення в тексті роботи, повністю або частково, тексту іншого автора (інших авторів) через його перефразування чи довільний переказ без посилання на автора (авторів) відтвореного тексту;

в) відтворення в тексті роботи наведених в іншому джерелі цитат з третіх джерел без вказування, за яким саме безпосереднім джерелом наведена цитата.

г) відтворення в тексті роботи наведеної в іншому джерелі науково-технічної інформації (крім загальновідомої) без вказування на те, з якого джерела взята ця інформація.

д) перефразування тексту джерела у формі, що є близькою до оригінального тексту, або наведення узагальнення ідей, інтерпретацій чи висновків з певного джерела без посилання на це джерело;

е) подання як власних робіт, виконаних на замовлення іншими особами, у тому числі робіт, стосовно яких справжні автори надали згоду на таке використання.

Рекомендації щодо запобігання академічному плагіату в кваліфікаційній роботі:

а) робота має виконуватися самостійно, без видання за результат такої самостійної діяльності чужих робіт і результатів;

б) будь-який текстовий фрагмент обсягом від речення і більше,

¹ Про освіту: Закон України від 05.09.2017 р. № 2145-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2145-19>

відтворений в тексті роботи без змін, з незначними змінами, або в перекладі з іншого джерела, обов'язково має супроводжуватися посиланням на це джерело (у формі підрядкового посилання, наприклад як це зроблено щодо Закону «Про освіту» на попередній сторінці); винятки допускаються лише для стандартних текстових кліше, які не мають авторства та/чи є загальноновживаними;

в) якщо перефразування чи довільний переказ в тексті роботи тексту іншого автора (інших авторів) займає більше одного абзацу, посилання (бібліографічне та/або текстуальне) на відповідний текст та/або його автора (авторів) має міститися щонайменше один раз у кожному абзаці роботи, крім абзаців, що повністю складаються з формул, а також нумерованих та маркованих списків (в останньому разі допускається подати одне посилання наприкінці списку);

г) якщо цитата з певного джерела наводиться за першоджерелом, в тексті роботи має бути наведено посилання на першоджерело; якщо цитата наводиться не за першоджерелом, в тексті роботи має бути наведено посилання на безпосереднє джерело цитування («цитуються за ХХХХХХХ») і посилання на відповідний пункт списку використаних джерел;

д) будь-яка наведена в тексті наукової роботи науково-технічна інформація має супроводжуватися чітким вказуванням на джерело, з якого взята ця інформація із посиланням на відповідний пункт списку використаних джерел; винятки припускаються лише для загальновідомої інформації, визнаної всією спільнотою фахівців відповідного профілю; у разі використання у роботі тексту нормативно-правового акту достатньо зазначити його назву, дату ухвалення та, за наявності, дату ухвалення останніх змін до нього або нової редакції, а також посилання на відповідний пункт списку використаних джерел.

е) для підтвердження власних аргументів посиланням на авторитетне джерело або для критичного аналізу того чи іншого друкованого твору слід наводити цитати; науковий етикет потребує точно відтворювати цитований текст, бо найменше скорочення наведеного витягу може спотворити зміст, закладений автором. Загальні вимоги до цитування такі:

- текст цитати починається і закінчується папками і наводиться в тій граматичній формі, в якій він поданий у джерелі, із збереженням особливостей авторського написання; наукові терміни, запропоновані іншими авторами, не виділяються лапками, за винятком тих, що викликали загальну полеміку – у цих випадках використовується вираз «так званий»;

- цитування повинно бути повним, без довільного скорочення авторського тексту та без перекручень думок автора;

- пропуск слів, речень, абзаців при цитуванні допускається без перекручення авторського тексту і позначається трьома крапками, вони ставляться у будь-якому місці цитати (на початку, всередині, наприкінці); якщо перед випущеним текстом або за ним стояв розділовий знак, то він не зберігається;

- кожна цитата обов'язково супроводжується посиланням на джерело;

- при непрямому цитуванні (переказі, викладі думок інших авторів своїми словами), що дає значну економію тексту, слід бути гранично точним у викладенні думок автора, коректним щодо оцінювання його результатів і давати відповідні посилання на джерело;

- якщо необхідно виявити ставлення автора роботи до окремих слів або думок з цитованого тексту, то після них у круглих дужках ставлять знак оклику або знак питання;

- коли автор роботи, наводячи цитату, виділяє в ній деякі слова, то робиться спеціальне застереження, тобто після тексту, який пояснює виділення, ставиться крапка, потім дефіс і вказуються ініціали автора дисертації, а весь текст застереження вміщується у круглі дужки. Варіантами таких застережень є: (*курсив наш. – М.Х.*), (*підкреслено мною. – М.Х.*), (*розбивка моя. – М.Х.*).

До числа інших порушень академічної доброчесності, класифікованих законодавством України, що можуть трапитися при виконанні та захисті кваліфікаційної роботи, належать:

фабрикація – вигадкування даних чи фактів, що використовуються в курсовій роботі;

фальсифікація – свідомо зміна чи модифікація вже наявних даних, що стосуються змісту кваліфікаційної роботи;

хабарництво – надання (отримання) учасником освітнього процесу чи пропозиція щодо надання (отримання) коштів, майна, послуг, пільг чи будь-яких інших благ матеріального або нематеріального характеру з метою отримання неправомірної переваги в освітньому процесі;

необ'єктивне оцінювання – свідоме завищення або заниження оцінки результатів навчання здобувачів освіти.

В разі, якщо студент стикається із двома останніми формами порушень академічної доброчесності, він має повідомити про це завідувача кафедри, який, в свою чергу, повинний негайно після повідомлення забезпечити вжиття заходів попередження або виправлення таких порушень.

Порядок проведення збору та перевірки магістерських робіт на наявність запозичень (плагіату):

1. Перевірка магістерських робіт здійснюється керівником.

2. Магістерські роботи мають подаватися на перевірку в електронному варіанті (CD, DVD диски або флеш-диски). На носії повинен бути лише один файл з магістерською роботою у форматі Документ WORD (*.doc, *.docx).

При недостатньому рівні унікальності магістерська робота потребує доопрацювання та повторної перевірки. Якщо запозичення не будуть вилучені після повторного проходження перевірки на плагіат, робота не допускається до захисту і захист переноситься на інший термін.

3 ВИМОГИ ДО ОФОРМЛЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ РОБОТИ МАГІСТРА

3.1 Мова і стиль викладення матеріалу

Магістерську роботу виконують державною мовою, науковим стилем. Він передбачає:

- формально-логічний спосіб викладення матеріалу, наявність міркувань, що сприяють доказу істини, обґрунтуванню основних висновків дослідження;
- змістову завершеність, цілісність та зв'язність думок;
- цілеспрямованість, відсутність емоційного забарвлення наукового тексту;
- використання спеціальної термінології, з посиланням на авторитетні джерела (наукові статті, підручники, довідкові та нормативні видання тощо);
- виклад від третьої особи або від першої особи множини, надання переваги безіменній формі подачі інформації.

3.2 Оформлення тексту кваліфікаційної роботи

Приклади оформлення титульного аркушу, завдання, реферату кваліфікаційної роботи наведено додатках А, Б, В.

Основний текст роботи має відповідати вимогам Національного стандарту України «Інформація та документація. Звіти у сфері науки і техніки: Структура та правила оформлювання. ДСТУ 3008:2015».

Текст роботи повинен бути виконаний у вигляді комп'ютерного набору на одному боці аркуша білого паперу формату А4 (210x297мм). Шрифт Times New Roman, 14 кегль, інтервал – 1,5; береги: верхній, нижній – 2 см, правий – 1,5 см; лівий – 3 см, без абзацних відступів.

Структурні елементи «ЗМІСТ», «ВСТУП» та інші не нумеруються. Заголовки структурних елементів роботи та заголовки розділів слід розташовувати посередині рядка і друкувати великими літерами без крапки в кінці, не підкреслюючи.

Заголовки підрозділів слід починати з абзацного відступу і друкувати маленькими літерами, крім першої великої, не підкреслюючи, без крапки в кінці. Абзацний відступ повинен бути однаковим упродовж усього тексту і дорівнювати 1,25 см. Якщо заголовок складається з двох і більше речень, їх розділяють крапкою. Перенесення слів у заголовку не допускається.

Відстань між заголовком і подальшим чи попереднім текстом повинна бути два рядки.

Не допускається розміщувати назву розділу, підрозділу в нижній

частині сторінки, якщо після неї розміщено тільки один рядок тексту.

Сторінки роботи слід нумерувати арабськими цифрами, додержуючись наскрізної нумерації впродовж усього тексту. Номер сторінки проставляють у правому верхньому куті сторінки без крапки в кінці. Титульний аркуш, завдання, реферат та зміст включають до загальної нумерації сторінок роботи, але номер сторінки не проставляють. Ілюстрації і таблиці, розміщені на окремих сторінках, включають до загальної нумерації сторінок роботи.

Розділи, підрозділи кваліфікаційної роботи слід нумерувати арабськими цифрами. Розділи роботи повинні мати порядкову нумерацію в межах викладення суті роботи і позначатись арабськими цифрами без крапки, наприклад:

1 ТЕОРЕТИЧНІ ПІДХОДИ ДО ФОРМУВАННЯ МЕХАНІЗМІВ ДЕРЖАВНО-ПРИВАТНОГО ПАРТНЕРСТВА

Підрозділи повинні мати порядкову нумерацію в межах кожного розділу. Номер підрозділу складається з номера розділу і порядкового номера підрозділу, відокремлених крапкою. Після номера підрозділу крапку не ставлять, наприклад:

1.1 Сутність та основні форми державно-приватного партнерства

Ілюстрації (рисунок, графіки, схеми, діаграми) слід розміщувати в курсовій роботі безпосередньо після тексту, де вони згадуються вперше, або на наступній сторінці. На всі ілюстрації мають бути посилання в роботі.

Ілюстрації повинні мати назву, яку розміщують під ілюстрацією. За потреби під ілюстрацією розміщують пояснювальні дані (підрисунковий текст). Ілюстрація позначається словом «Рисунок», яке разом із назвою ілюстрації розміщують після пояснювальних даних, наприклад, «Рисунок 3.1 – Схема розміщення». Ілюстрації слід нумерувати арабськими цифрами порядковою нумерацією в межах розділу, за винятком ілюстрацій, наведених у додатках. Номер ілюстрації складається з номера розділу та порядкового номера ілюстрації, відокремлених крапкою, наприклад, рисунок 3.2 – другий рисунок третього розділу, або рисунок А.1 – перший рисунок додатку А.

Приклад оформлення рисунку наведено нижче.

Цифровий матеріал, як правило, оформлюють у вигляді таблиць. Таблицю необхідно розташовувати безпосередньо після тексту, у якому вона згадується вперше, або на наступній сторінці. На всі таблиці повинні бути посилання в тексті роботи.

Назва таблиці складається зі слова «Таблиця», її порядкового номера та безпосередньо назви, яка стисло відбиває зміст наведених у ній даних.

Повну назву таблиці вказують один раз над таблицею зліва з абзацним відступом. У разі переносу частини таблиці на наступну сторінку над нею з абзацного відступу пишуть: «Продовження таблиці Х.Х» або «Кінець таблиці

Х.Х», де Х – номер таблиці.

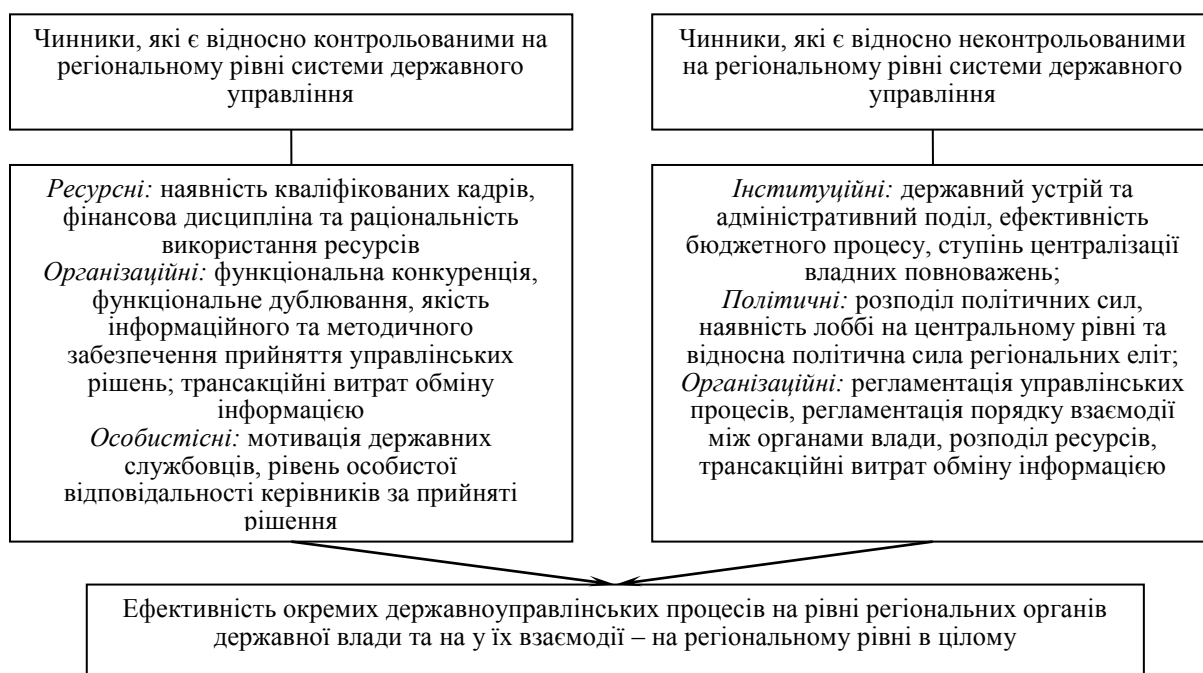

Рисунок 1.5 – Фактори ефективності діяльності регіональної ланки системи державного управління

Джерело: [77] або розроблено автором

Таблиці нумеруються арабськими цифрами підряд у межах розділу, за винятком таблиць, що наводяться в додатках. Номер таблиці складається з номера розділу та порядкового номера таблиці, відокремлених крапкою, наприклад, таблиця 2.1 – перша таблиця другого розділу, таблиця В.2 – друга таблиця додатку В.

Заголовки та дані таблиці можуть бути виконані через один інтервал, шрифтом Times New Roman, 12 кегль. Заголовки граф таблиці починають з великої літери, а підзаголовки – з малої, якщо вони становлять одне речення з заголовком. Підзаголовки, що мають самостійне значення, пишуть з великої літери. У кінці заголовків і підзаголовків таблиць крапки не ставлять. Заголовки та підзаголовки граф указують в однині.

Приклад оформлення таблиці наведено нижче

Переліки, за потреби, можуть бути наведені всередині підрозділів. Перед переліком ставлять двокрапку. Перед кожною позицією переліку слід ставити малу літеру української абетки з дужкою або не нумеруючи (перший рівень деталізації). Для подальшої деталізації переліку слід використовувати арабські цифри з дужкою (другий рівень деталізації). Переліки першого рівня деталізації друкують малими літерами з абзацного відступу, другого рівня – з відступом відносно місця розташування переліків першого рівня.

Таблиця 2.16 – Структура доходної частини зведеного бюджету деяких

країн колишнього СРСР в 2015 р., %

Показник	Естонія	Латвія	Литва	Арменія
Податки на доходи, прибуток, капітал	20,0	25,7	15,5	33,8
фізичних осіб	14,7	20,2	11,1	24,7
юридичних осіб	5,3	5,4	4,4	8,2
інші	0,0	0,0	0,0	0,9
Податки на зарплату	0,0	0,0	0,1	0,0
Податки на власність	0,7	2,8	1,0	1,8
Податки на товари та послуги	35,7	41,9	32,4	37,4
Податки на міжнародні операції	0,0	0,0	0,0	4,9
Інші податки	0,0	0,0	0,5	8,2
Соціальні внески	29,1	29,6	34,2	0,0
внески на соцстрахування	14,0	28,4	33,4	0,0
інші соціальні внески	15,2	1,1	0,9	0,0
Гранти	4,8	0,0	5,7	2,4
від іноземних урядів	1,0	0,0	0,2	1,3
від міжнародних організацій	3,8	0,0	5,5	1,3
інші	0,0	0,0	0,0	-0,2
Інші доходи	9,5	11,9	7,3	10,7

Джерело: розраховано за даними МВФ [31]

Приклад:

а) xxxxxxxx;

б) xxxxxxxx;

 1) xxxxxxxx:

 – xxxxxxxx;

 – xxxxxxxx;

 2) xxxxxxxx;

в) xxxxxxxx.

Формули та рівняння розташовують безпосередньо після тексту, у якому вони згадуються, посередині сторінки. Вище та нижче кожної формули або рівняння потрібно залишити не менше одного вільного рядка. Формули та рівняння в роботі (за винятком формул і рівнянь, наведених у додатках) слід нумерувати порядковою нумерацією в межах розділу. Номер формули або рівняння складається з номера розділу та порядкового номера формули або рівняння, відокремлених крапкою, наприклад, формула (1.3) – третя формула першого розділу. Номер формули або рівняння зазначають на рівні формули або рівняння в дужках у крайньому правому положенні на рядку. Пояснення значень символів і числових коефіцієнтів, що входять до формули чи рівняння, слід наводити безпосередньо під формулою в тій послідовності, у якій вони наведені у формулі чи рівнянні. Пояснення значення кожного символу та числового коефіцієнта слід давати з нового

рядка. Перший рядок пояснення починають словом «де» без двокрапки і без абзацу. Переносити формули чи рівняння на наступний рядок допускається тільки на знаках виконуваних операцій, повторюючи знак операції.

Приклад:

Дисперсія, яка показує розмір відхилення значень певної величини від центру розподілу, обчислюється за формулою:

$$s^2 = \frac{\sum_{i=1}^n (x_i - \bar{x})^2}{n} \quad (3.3)$$

де x_i – податкова ставка в країні i , \bar{x} – середнє значення податкових ставок по країнах, n – кількість країн.

Посилання в тексті роботи на джерела слід зазначати порядковим номером за переліком посилань, виділеним двома квадратними дужками, наприклад, «... у роботах [1–7] ...». При посиланнях на розділи, підрозділи, ілюстрації, таблиці, формули, рівняння, додатки зазначають їх номери. При посиланнях слід писати: «... у розділі 2 ...», «... (рис. 1.3) ...» або «... на рисунку 1.3 ...», «... (табл. 3.2) ...» або «... у таблиці 3.2 ...», «... за формулою (3.1) ...», «... у формулах (1.3-1.5) ...», «... у додатку Б ...» або «... (додаток Б)».

3.3 Оформлення списку використаних джерел

Оформлення списку використаних джерел доцільно здійснювати за Національним стандартом України «Інформація та документація. Бібліографічна посилання. Загальні положення та правила складання. ДСТУ 8302:2015».

Зокрема:

а) однотомні книги:

1) книги одного автора:

Федорова Л. Д. З історії пам'яткоохоронної та музейної справи у Наддніпрянській Україні. 1870-ті – 1910-ті рр. Київ, 2013. 373 с.

2) книги двох і більше авторів:

Zhovinsky E.Ya., Kryuchenko N.O., Paparyha P.S. Geochemistry of Environmental Objects of the Carpathian Biosphere Reserve. Kyiv, 2013. 100 p.

Людський розвиток в Україні: трансформація рівня життя та регіональні диспропорції: у 2-х т.: кол. моногр. Київ, 2012. 436 с.

3) книги без автора:

Софія Київська: Візантія. Русь. Україна. Вип. II. Київ, 2012. 464 с

б) багатотомні книги:

Енциклопедія історії України: у 10 т. Київ. 2013. Т. 10. 784 с

в) стаття, тези:

Яцків Я. С., Радченко А. І. Про ефективність видання наукових журналів в Україні. *Вісн. НАН України*. 2012. № 6. С. 62-67.

Назарчук З. Т. Дифракция Е-поляризованных электромагнитных волн на цилиндрическом экране с сечением в виде ломаной кривой. *Волны и дифракция*. Тбилиси, 1985. Кн. 1. С. 507-511.

Скальський В. Р. Становлення методу акустичної емісії в установах Західного наукового центру. *Теорія і практика раціон. проектування, виготовлення і експлуатації машинобуд. конструкцій*: Праці II міжнар. наук.-техн. конф. (Львів, 11-13 лист. 2010). Львів, 2010. С. 9-10.

г) електронні ресурси:

Наукові публікації і видавнича діяльність НАН України. Київ, 2007. URL: <http://www.nas.gov.ua/publications> (дата звернення: 19.03.2014).

Радченко А.І., Діденко Ю.В. Геологічна наука в академічних публікаціях. *Наука та іннов.* 2016. 12, № 3. С.14-26. URL: <http://scinn.org.ua/ua/archive/12%283%29/12%283%2901>

д) автореферати дисертацій:

Воскобойнікова-Гузєва О. В. Бібліотечно-інформаційна сфера України в контексті соціальних трансформацій кінця ХХ ст. – 10-х років ХХІ ст.: концепції стратегічного розвитку, динаміка змін, перспективи: автореф. дис. ... д-ра наук із соц. комунік.: 27.00.03 / Нац. б-ка України ім. В.І. Вернадського. Київ, 2014.

е) правові джерела:

Про видавничу справу: Закон України від 05.06.1997 № 318/97-ВР. Київ: Парламентське видавництво, 2015. 24 с.

Про освіту: Закон України від 05.09.2017 № № 2145-VIII. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2145-19>.

3.4 Додатки до кваліфікаційної роботи

Додатки слід оформлювати як продовження роботи на її наступних сторінках, розташовуючи їх у порядку появи посилань на них у тексті. Якщо додатки оформлюють на наступних сторінках роботи, кожний такий додаток повинен починатися з нової сторінки. Додаток повинен мати заголовок, надрукований угорі малими літерами з першої великої симетрично відносно тексту сторінки.

Додатки нумеруються в тій послідовності, у якій на них надається посилання в тексті. Кожний додаток повинен мати заголовок, який друкують вгорі малими літерами з першої великої симетрично до тексту сторінки. Над

заголовком, але посередині рядка, друкують слово «ДОДАТОК» і відповідну велику літеру української абетки, крім літер Г, Є, З, І, І, Й, О, Ч, Ь, яка позначає додаток. Текст кожного додатка починають з наступної сторінки.

Ілюстрації, таблиці, формули та рівняння, що є у тексті додатка, слід нумерувати в межах кожного додатка, наприклад, рисунок Г.3 – третій рисунок додатка Г; таблиця А.2 – друга таблиця додатка А; формула (А.1) – перша формула додатка А. Якщо в додатку одна ілюстрація, одна таблиця, одна формула, одне рівняння, їх нумерують, наприклад, рисунок А.1, таблиця А.1, формула В.1 відповідно до зазначених вище правил оформлення.

3.5 Автореферат кваліфікаційної роботи

Кожна кваліфікаційна робота магістра подається на кафедру з авторефератом. Приклад оформлення титульної сторінки та звороту автореферату наведено у додатку В.

Автореферат складається з наступних структурних розділів, які не нумеруються:

- загальна характеристика роботи – повністю повторює змісту вступу до кваліфікаційної роботи магістра;
- основний зміст роботи;
- висновки;
- перелік публікацій за темою кваліфікаційної роботи;
- список використаних джерел у кваліфікаційній роботі;
- анотація (українською мовою);
- анотація (англійською мовою).

Заголовки структурних елементів автореферату слід розташовувати посередині рядка і друкувати великими літерами без крапки в кінці, не підкреслюючи:

ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА РОБОТИ

В основному змісті стисло викладається сутність кваліфікаційної роботи за розділами, він має дати повне і переконливе уявлення про виконану роботу. Основна частина автореферату, яка і є власне реферативною, дає більш повне уявлення про зміст і побудову кваліфікаційної роботи. У цій частині автореферату важливо показати, **як були розв'язані завдання і які отримано результати**, продемонструвати хід дослідження, викласти сутність використаних методів (методичних підходів і положень) з **висвітленням того нового, що здобувач вносить у вирішення проблеми**. Здобувач повинен давати оцінку вірогідності одержаних результатів, їх порівняння з аналогічними результатами вітчизняних і зарубіжних досліджень, обґрунтування потреби додаткових

досліджень, негативні результати, які обумовлюють необхідність припинення подальших досліджень. Виклад матеріалу підпорядковують одній провідній ідеї, чітко визначеній автором.

Висновки повністю збігаються із висновками, що містяться у кваліфікаційній роботі магістра.

В переліку публікацій за темою кваліфікаційної роботи, якщо вони є, наводиться бібліографічний опис цих публікацій.

Список використаних джерел у кваліфікаційній роботі повністю збігаються списком, що міститься у самій кваліфікаційній роботі магістра.

Зразок оформлення анотацій наведено у додатку Г.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Інформація та документація. Звіти у сфері науки і техніки: Структура та правила оформлювання. ДСТУ 3008:2015: Національний стандарт України (затверджений наказом ДП «УкрНДНЦ» від 22.06.2015 р. № 61). URL: http://udhtu.edu.ua/public/userfiles/file/dsty_3008_2015.PDF.
2. Інформація та документація. Бібліографічна посилання. Загальні положення та правила складання. ДСТУ 8302:2015 (затверджений наказом ДП «УкрНДНЦ» від 22.06.2015 р. № 61). URL: http://library.nlu.edu.ua/Biblioteka/sait/DSTU_8302-2015.pdf.
3. Про вищу освіту : закон України від 1 лип. 2014 р. № 1556-VII. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1556-18>.
4. Про освіту: Закон України від 05.09.2017 р. № 2145-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2145-19>
5. Про особливості запровадження переліку галузей знань і спеціальностей, за якими здійснюється підготовка здобувачів вищої освіти, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 29 квітня 2015 року № 266: Наказ Міністерства освіти і науки України від 06.11.2015 р. №1151.
6. Щодо використання у практичній роботі вищих навчальних закладів англomовного варіанту Переліку галузей знань і спеціальностей, за якими здійснюється підготовка здобувачів вищої освіти: Лист Міністерства освіти і науки України листа від 05.02.2016 р. №1/9-64.
7. Методичні рекомендації щодо підготовки, оформлення та захисту магістерської роботи зі спеціальності «Публічне управління та адміністрування» / уклад. : С. М. Серьогін, Є. І. Бородин, І. А. Чикаренко [та ін.]. Дніпро : ДРІДУ НАДУ, 2018. 48 с.
8. Методичні рекомендації щодо підготовки магістерської роботи за спеціальністю 281 “Публічне управління та адміністрування” / уклад. : С. О. Москаленко, С. М. Григор’єва, Г. В. Муравицька, О. В. Чуприна ; за заг. ред. С. К. Хаджирадевої, М. К. Орлатого. Київ : НАДУ, 2019. 32 с.
9. Стандарт академічної доброчесності ДДМА. URL: <http://www.dgma.donetsk.ua/normativni-akti.html>
10. Положення про організацію освітнього процесу в ДДМА. URL: <http://www.dgma.donetsk.ua/normativni-akti.html>

ПРИКЛАД ОФОРМЛЕННЯ ТИТУЛЬНОЇ СТОРІНКИ

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДОНБАСЬКА ДЕРЖАВНА МАШИНОБУДІВНА АКАДЕМІЯ
Кафедра економіки підприємства

Кваліфікаційна робота
допущена до захисту
Завідувачка кафедри економіки
підприємства
д-р екон. наук, професор

_____ Н.Ю. Рекова
«__» _____ 20__ р.

**КООРДИНАЦІЯ УПРАВЛІНСЬКИХ ПРОЦЕСІВ
У ВИКОНАВЧІЙ ЛАНЦІ ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО
САМОВРЯДУВАННЯ**

КВАЛІФІКАЦІЙНА РОБОТА
на здобуття освітнього ступеня «магістр»
за спеціальністю 281 Публічне управління та адміністрування

Виконав: здобувач вищої освіти
за освітньо-професійною програмою
«Державна служба»
гр. ПУА-19-1м
Мельник Дмитро Олександрович

Керівник : к.держ.упр., доцент кафедри
економіки підприємства,
Каракай Максим Сергійович

Рецензент: д.держ.упр., професор
Токарева Валентина Іванівна

ДОДАТОК Б

ПРИКЛАД ОФОРМЛЕННЯ РЕФЕРАТУ КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ РОБОТИ

РЕФЕРАТ

Тема кваліфікаційної роботи: «Координація управлінських процесів у виконавчій ланці органів місцевого самоврядування».

Кваліфікаційна робота магістра складається із вступу, XXXXX розділів, висновків, списку використаних джерел (XXX найменування на XX сторінках), X додатків (на XX сторінках), містить XX таблиць (на XX сторінках), XX рисунків (на XX сторінках). Основний текст роботи викладено на XXX сторінках. Загальний обсяг роботи становить XXX сторінку.

Мета роботи: ...

Об'єктом дослідження є ...

Предмет дослідження -

У першому розділі досліджено та розвинуто ...

У другому розділі проаналізовано ...

У третьому розділі обґрунтовано

У четвертому розділі проаналізовані небезпечні і шкідливі виробничі фактори при роботі на ПЕОМ, розроблені і проведені заходи щодо забезпечення безпечних і комфортних умов праці, проведена оцінка ефективності розроблених заходів.

Рекомендації щодо використання результатів роботи: ...

**КООРДИНАЦІЯ, УПРАВЛІНСЬКІ ПРОЦЕСИ, ВИКОНАВЧА ЛАНКА,
ОРГАНИ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ, УЗГОДЖЕННЯ,
ФУНКЦІОНАЛЬНО-ВАРТІСНИЙ АНАЛІЗ.**

ДОДАТОК В
ПРИКЛАД ОФОРМЛЕННЯ ТИТУЛЬНОЇ СТОРІНКИ ТА ЗВОРОТУ
АВТОРЕФЕРАТУ КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ РОБОТИ

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДОНБАСЬКА ДЕРЖАВНА МАШИНОБУДІВНА АКАДЕМІЯ

МЕЛЬНИК Дмитро Олександрович

УДК 351.82:353.2

КООРДИНАЦІЯ УПРАВЛІНСЬКИХ ПРОЦЕСІВ
У ВИКОНАВЧІЙ ЛАНЦІ ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ

спеціальність 281 Публічне управління та адміністрування
освітньо-професійна програма «Державна служба»

АВТОРЕФЕРАТ
кваліфікаційної роботи магістра

Краматорськ – 2020

Кваліфікаційною роботою магістра є рукопис. Роботу виконано на кафедрі економіки підприємства Донбаської державної машинобудівної академії Міністерства освіти і науки України (м. Краматорськ).

Науковий керівник: кандидат наук з державного управління, доцент Каракай Максим Сергійович, Донбаська державна машинобудівна академія Міністерства освіти і науки України (м. Краматорськ), доцент кафедри економіки підприємства.

Рецензент: доктор наук з державного управління, професор Токарева Валентина Іванівна, Донецький державний університет управління Міністерства освіти і науки України (м. Маріуполь), проректор з науково-педагогічної роботи

Захист роботи відбудеться 22 грудня 2020 року о 9.00 на засіданні атестаційної комісії у Донбаській державній машинобудівній академії Міністерства освіти і науки України за адресою : 84300, Україна, Донецька область, м. Краматорськ, б-р. Машинобудівників, 39, ауд. 2417

Секретар ДЕК
канд. екон. наук, доцент

Т. П. Гітис

ПРИКЛАД ОФОРМЛЕННЯ АНОТАЦІЙ
В АВТОРЕФЕРАТІ КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ РОБОТИ МАГІСТРА

АНОТАЦІЯ

***Рагуліна Н. В.* Розвиток інвестиційного механізму державної політики пост-конфліктного відновлення національної економіки. – Кваліфікаційна робота на правах рукопису.**

Кваліфікаційна робота на здобуття освітнього ступеня магістра публічного управління та адміністрування за спеціальністю 281 Публічне управління та адміністрування. – Донбаська державна машинобудівна академія МОН України, м. Краматорськ, 2020.

Текст анотації (до 1200 друкованих знаків).

Ключові слова: державна політика, інвестиційний механізм, національна економіка, пост-конфліктне відновлення, стимулювання інвестицій, інвестиційне середовище.

ABSTRACT

***Rahulina N.* Development of the investment mechanism of state policy of national economy's post-conflict recovery. – Qualification work as the manuscript.**

Graduate work for a Master's degree by specialty 281 Public Administration. – Donbas State Engineering Academy of the Ministry of Education and Science of Ukraine, Kramatorsk, 2020.

Текст анотації (до 1200 друкованих знаків).

Keywords: state policy, investment mechanism, national economy, post-conflict recovery, stimulation of investments, investment environment.